

Arrest

nr. 141 932 van 26 maart 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
2. X,
handelend in eigen naam en in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordigers
van hun minderjarige kinderen X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Turnhout, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn en te handelen in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, op 12 november 2014 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Turnhout van 13 oktober 2014 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen niet in overweging wordt genomen.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. HOOYBERGHS, die verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienen op 13 augustus 2014 bij de burgemeester van de stad Turnhout een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De gemachtigde van de burgemeester van de stad Turnhout neemt op 13 oktober 2014 de beslissing tot niet inoverwegingname van de ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf. Deze beslissing is de in casu bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

De Raad stelt vast dat verweerder heeft nagelaten het administratief dossier tijdig neer te leggen. Ingevolge artikel 39/59, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet worden bijgevolg de door verzoekers vermelde feiten als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn. Verweerder heeft tevens nagelaten een nota met opmerkingen in te dienen binnen de termijn van acht dagen die is vastgelegd in artikel 39/81, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In zoverre verweerder per elektronische post een afschrift van het administratief dossier en de nota met opmerkingen overmaakte aan de Raad, dient te worden gewezen op het bepaalde in artikel 3, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat alle processtukken aan de Raad worden toegezonden bij ter post aangetekende brief. Overeenkomstig het derde lid van deze bepaling kan in afwijking op deze regel verweerder het administratief dossier en de nota met opmerkingen ook per bode bezorgen aan de griffie, tegen ontvangstbewijs. § 3 van deze bepaling bepaalt verder, met verwijzing naar artikel 39/81, tweede lid van de Vreemdelingenwet, de wijze waarop verweerder het afschrift van zijn nota met opmerkingen per elektronische post overmaakt aan de Raad. Het louter elektronisch toezenden aan de Raad van een afschrift van het administratief dossier of de nota met opmerkingen doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verweerder in gebreke bleef het administratief dossier neer te leggen en evenmin op geldige wijze een nota met opmerkingen indiende.

3. Over de ontvankelijkheid

Voorafgaandelijk aan de terechtzitting deelt verweerder nog mee dat verzoekers een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet hebben ingediend en dat in het kader hiervan een nieuwe woonstcontrole heeft plaatsgevonden waarbij verzoeker en de kinderen wel konden worden aangetroffen. Verweerder stelt dat de latere aanvraag voor deze gezinsleden alsnog in overweging zal worden genomen.

Ter terechtzitting merken verzoekers in dit verband op dat de latere aanvraag om machtiging tot verblijf enkel werd ingediend voor de kinderen. Dit gestelde vindt steun in de desbetreffende aanvraag. Aldus blijkt niet dat verzoekers zelf het belang kan worden ontzegd bij de behandeling van huidig beroep. Daarnaast ligt ook nog geen beslissing voor dat de latere aanvraag om machtiging tot verblijf in hoofde van de kinderen effectief in ontvangst werd genomen door de burgemeester van de stad Turnhout en voor verdere behandeling werd overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel. Gelet op dit gegeven en het gegeven dat de kinderen in beginsel de verblijfsrechtelijke situatie van hun ouders volgen, kan de kinderen evenmin het belang worden ontzegd bij huidig beroep.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoekers voeren in een eerste en tweede middel, die samen worden behandeld, de schending aan van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Zij betogen dat er sprake is van machtsoverschrijding.

Zij lichten de middelen als volgt toe:

"[...] Artikel 9bis Vreemdelingenwet stelt dat de aanvraag wordt ingediend bij de burgemeester van de verblijfplaats, en dat deze de aanvraag dient over te maken aan de minister of diens gemachtigde.

Artikel 9bis Vreemdelingenwet voorziet nergens in de bevoegdheid voor de burgemeester of zijn gemachtigde om de aanvraag niet in overweging te nemen. Artikel 9bis Vreemdelingenwet bepaalt dat de burgemeester de aanvraag in ieder geval overmaakt aan de minister of zijn gemachtigde.

Dit is in casu niet gebeurd.

Door zelf over de aanvraag te beslissen en deze niet over te maken aan de minister of zijn gemachtigde schendt de gemachtigde van de burgemeester van stad Turnhout artikel 9bis Vreemdelingenwet en bezondigt hij zich aan machtsoverschrijding.

Door de aanvraag zelf te beoordelen en niet in overweging te nemen heeft de gemeentelijke overheid haar bevoegdheid overschreden. Er is geen enkele wettelijke bepaling die haar toelaat de aanvraag die verzoekers hadden ingediend, niet in overweging te nemen.

[...]

De bestreden beslissing werd ondertekend door David Voorthuyzen als gedelegeerd beambte voor de burgemeester van stad Turnhout. Als basis voor de delegatie wordt verwezen naar artikel 126 van de Nieuwe Gemeentewet.

In zoverre de burgemeester krachtens artikel 9bis Vreemdelingenwet de bevoegdheid zou hebben om terzake een beslissing te nemen omtrent een aanvraag die is ingediend in toepassing van artikel 9bis Vreemdelingenwet – quod non (zie eerste middel), voorziet noch artikel 9bis Vreemdelingenwet noch artikel 126 van de Nieuwe Gemeentewet in een bevoegdheidsdelegatie aan een beambte van het gemeentebestuur.

Artikel 126 van de Nieuwe Gemeentewet voorziet in de mogelijkheid tot bevoegdheidsdelegatie in geval van afgifte van uittreksels uit of afschriften van andere akten dan die van de burgerlijke stand, van uittreksels uit de bevolkingsregisters en van getuigschriften die geheel of ten delen aan de hand van die registers zijn opgemaakt, het legaliseren van handtekeningen en het voor eensluidend verklaren van afschriften van stukken, quod non in casu.

De bestreden beslissing werden dan ook genomen door een hiertoe onbevoegde overheid. [...]"

4.2. De bestreden beslissing werd getroffen op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en dit door een ‘gedelegeerde beambte’, voor de burgemeester, van de stad Turnhout die stelt hiertoe te zijn gemachtigd op grond van artikel 126 van de Nieuwe Gemeentewet.

Artikel 9bis, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. (...)"

Artikel 64, § 1 van het Gemeentedecreet luidt als volgt:

“Behoudens zijn bevoegdheden inzake de uitvoering van de politiewetten, politiedecreten, politie-verordeningen, politiereglementen en politiebepalingen, inzake de bestuurlijke politie op het grondgebied van de gemeente en inzake dringende politieverordeningen, is de burgemeester bevoegd voor de uitvoering van de wetten, de decreten en de uitvoeringsbepalingen van de federale overheid, het gewest of de gemeenschap tenzij die bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander orgaan van de gemeente is opgedragen.”

Overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet kan een aanvraag om machtiging tot verblijf op deze grond enkel worden ingediend bij de burgemeester van de plaats waar de vreemdeling verblijft. De burgemeester van de plaats waar de vreemdeling verblijft maakt deze vervolgens over aan de minister of zijn gemachtigde. Het is dan ook evident dat de burgemeester van de stad of gemeente waar de verblijfsaanvraag wordt ingediend – teneinde na te gaan of de aanvraag rechtsgeldig werd ingediend – moet verifiëren of de aanvrager daadwerkelijk woont op het grondgebied van de stad of gemeente waar hij stelt te verblijven en deze aanvraag enkel in ontvangst kan nemen indien de betrokken vreemdeling ook daadwerkelijk op het grondgebied van zijn of haar stad verblijft. De Raad merkt op dat, gelet op de bewoordingen van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en van artikel 64, § 1 van het Gemeentedecreet, kan worden aangenomen dat de burgemeester van de stad Turnhout bevoegd is om de bestreden beslissing te nemen.

In voorliggende zaak werd de bestreden beslissing evenwel niet genomen door de burgemeester van de stad Turnhout, doch door een, volgens verweerder, gemachtigd ambtenaar. Deze geeft aan te zijn gemachtigd tot het nemen van de bestreden beslissing op grond van artikel 126 van de Nieuwe Gemeentewet. De Raad merkt evenwel op dat deze bepaling enkel stelt dat beambten van het gemeentebestuur door de burgemeester kunnen worden gemachtigd tot het afgeven van uittreksels uit of afschriften van andere akten dan die van de burgerlijke stand, het afgeven van uittreksels uit de bevolkingsregisters en van getuigschriften die geheel of ten dele aan de hand van die registers zijn opgemaakt, het legaliseren van handtekeningen of het voor eensluidend verklaren van afschriften van stukken. Het nemen van de thans bestreden beslissing kan niet onder een van deze gevallen worden

gecatalogiseerd. Het betreft geenszins de afgifte van uittreksels of afschriften of andere documenten, doch een beslissingsbevoegdheid in het kader van een ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

In zoverre in een omzendbrief van 21 juni 2007 betreffende de wijzigingen in de reglementering betreffende het verblijf van vreemdelingen tengevolge van de inwerkingtreding van de wet van 15 september 2006 (BS 4 juli 2007) wordt voorzien dat 'de *burgemeester of zijn gemachtigde*' een verblijfsmachtiging niet in overweging kan nemen, wijst de Raad erop dat een omzendbrief geen rechtsgrond kan verschaffen voor een delegatie van bevoegdheid die niet opgenomen is in artikel 9bis van de Vreemdelingenwet (cf. RvS 2 oktober 2006, nr. 163.026). Omzendbrieven hebben in beginsel geen verordenend karakter en kunnen bijgevolg ook geen nieuwe en dwingende rechtsregels creëren (cf. RvS 8 januari 2009, nr. 189.323). Te dezen wordt niet aangetoond dat de omzendbrief van 21 juni 2007 een verordenende omzendbrief betreft. Al zeker blijkt zo nog niet dat D. V., ambtenaar die de bestreden beslissing nam, enige bevoegdheid werd gedelegeerd.

Er blijkt niet op welke basis de burgemeester van de stad Turnhout zijn bevoegdheid om een aanvraag om machtiging tot verblijf niet in overweging te nemen kan delegeren aan een ambtenaar en, zo dit al mogelijk zou zijn, dat de burgemeester zijn bevoegdheid om dergelijke beslissing te nemen ook effectief delegerde aan de ambtenaar die de bestreden beslissing nam. Daar de bestreden beslissing genomen werd door D. V. en er geen juridische basis is om te besluiten dat deze ambtenaar bevoegd zou zijn om in voorliggende zaak de bestreden beslissing te nemen, kunnen verzoekers gevolgd worden in hun stelling dat de steller van de bestreden beslissing zijn bevoegdheid heeft overschreden.

Het tweede middel is gegrond. Verzoekers hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

5. Kosten

Verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Turnhout van 13 oktober 2014 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen niet in overweging wordt genomen, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend vijftien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS